

Також ціна сонячних фотоелементів є досить високою, хоча щороку ціни на фотоелементи знижуються в середньому на 4%.

До недоліків сонячних елементів можна віднести: низький ККД; поверхню фотопанелей потрібно очищати від пилу та інших забруднень; ефективність фотоелементів суттєво знижується при їх нагріванні, а тому виникає необхідність у застосуванні систем охолодження, як правило водяних; через 30 років експлуатації ефективність фотоелементів починає знижуватись.

Література

1. https://uk.wikipedia.org/wiki/Сонячна_енергетика.
2. Патент № 103860 Україна, МПК F24J 2/42, F24 J 3/06, F01K 25/02. Сонячний двигун / Гевко Р.Б., Брич В.Я., Ткаченко І.Г., Гевко Б.Р., Бруханський Р.Ф., Дзядикувич Ю.В., Ткаченко Г.Ю.; заявники і власники Гевко Р.Б., Брич В.Я., Ткаченко І.Г., Гевко Б.Р., Бруханський Р.Ф., Дзядикувич Ю.В., Ткаченко Г.Ю. – заявка № у 201300013; заявл. 02.01.2013, опубл. 25.11.2013, Бюл. № 22.
3. Патент № 90863 Україна, МПК F24J 2/52, F24J 2/46. Сонячна батарея / Гевко Р.Б., Брич В.Я., Дивак М.П., Ткаченко І.Г., Гевко Б.Р.; заявники і власники Гевко Р.Б., Брич В.Я., Дивак М.П., Ткаченко І.Г., Гевко Б.Р.; - заявка № у 201400612; опубл. 10.06.2014, Бюл. № 11.

Ангеліна Сущик, Анна Епik
ВСП Рівненський коледж НУБіП України

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

«Бізнес — це війна. І, як і в будь-якій війні, тут перемагає той, хто в ній не приймає участі»

За сучасних умов ведення аграрного бізнесу і господарювання в цілому існує необхідність реалізації екологічного підходу у розвитку з урахуванням напрямів гарантування екологічної безпеки. Більшість наукових розробок не висвітлює проблему зрівноваженого розвитку країни і окремих регіонів у поєднанні економічних, соціальних і екологічних аспектів не тільки для виробничої, а і соціальної сфери, у контексті збереження екосистем для майбутніх поколінь. Питанням екологічного і зрівноваженого розвитку економіки країни і окремих галузей через оптимізацію використання природно-ресурсного потенціалу розглядалися у наукових публікаціях вітчизняних вчених, з поміж них: В. Борисова, О. Вишневська, С. Дорогунцова, Б. Данилишина, П. Саблук, Є. Хлобистов. Враховуючи вищезазначене, метою нашого дослідження є обґрунтування сутності і особливостей екологічних аспектів у розвитку аграрного сектору з метою гарантування екологічної безпеки країни і її регіонів.

Еколого-орієнтований підхід у оптимізації природно-ресурсного потенціалу ми характеризуємо через поєднання складових розвитку аграрного сектору з урахуванням екологічних критеріїв, мінімізації негативного впливу на природні ресурси за видами. Оптимальне ресурсозабезпечення галузі повинно ґрунтуватися на спроможності природних систем нейтралізувати негативний вплив результатів використання ресурсів у виробничому процесі і поновлення якісних компонентів природного середовища. Результатом реалізації заходів щодо оптимізації ресурсозабезпечення є не тільки зростання кількісних і якісних показників діяльності підприємств аграрного сектору, а і забезпечення продовольчої безпеки. Отже, в цій статті нами розглядається екологічні аспекти розвитку аграрного бізнесу, підхід у використанні природно-ресурсного потенціалу з метою формування основ зрівноваженого розвитку галузі на засадах раціонального використання природних

ресурсів за видами, а також вирівнювання економічних і екологічних можливостей природно-ресурсного потенціалу.

Формування природно-ресурсного потенціалу аграрного сектору повинно базуватися на основі системного, еколого-орієнтованого підходу з урахуванням впливу природно-кліматичних особливостей регіону і асиміляційного фактору впливу, який виступає базовою передумовою у самовідновленні природних ресурсів. Реалізація напрямів практичного застосування повинна базуватися на активізації заходів щодо екологізації виробництва з метою забезпечення самоочищення території і зниження негативного впливу на екосистеми, підвищенні рівня екологічної свідомості. Таким чином, екологічні аспекти у використанні природно-ресурсного потенціалу аграрного сектору базуються (грунтуються) на біологічних властивостях природних систем і повинна передбачати використання природних ресурсів за видами не створюючи загроз і небезпек для навколишнього середовища, що має тісний і безпосередній зв'язок із формуванням екологічної безпеки країни. Одним із напрямів збереження навколишнього середовища є стягнення податків за забруднення, тобто направлення коштів на покращення природного середовища і стану їх природних ресурсів. Але для вирішення регіональних екологічних проблем не вистачає комплексного організаційного, правового і фінансового підходу до цих питань у сфері збереження природно-ресурсного потенціалу і екологічно чистого середовища в регіонах країни. Доцільним є використання еколого-орієнтованого підходу з урахуванням природно-кліматичних особливостей регіонів.

Для забезпечення розвитку аграрного сектору на врівноваженій основі необхідним є запровадження дієвих механізмів у поєднанні економічних, соціальних і екологічних чинників направлених на збереження і відновлення природно-ресурсного потенціалу окремих регіонів країни. Погіршення стану природно-ресурсного потенціалу регіонів здійснює негативний вплив на навколишнє середовище тому, природа і економічне зростання валового продукту регіонів, природа і поліпшення рівня життя в різних областях країни не повинні бути взаємовиключними альтернативами. Все це зумовлює необхідність використання екологічних аспектів у подальшому розвитку.[2]

Ми глибоко переконані, що для забезпечення стабільного, керованого, передбачуваного розвитку аграрного бізнесу України та її регіонів, впровадження і розвитку екологічно чистого виробництва, перш за все, необхідно кардинально підвищити роль держави в системі ринкових відносин на засадах новітніх моделей кон'юктурного регулювання економіки економічного зростання аграрного сектору з активним впливом на пошук інвестиційної діяльності та формування інноваційних форм конкурентоспроможного господарювання. Таким чином, політику екологізації слід розглядати як складову національної та глобальної безпеки.[4]

Література

1. Екологізація пізнання: [Електронний ресурс] — Режим доступу :[<http://geoknigi.com/>]
2. Науково-технічний та інформаційний прогрес і економіка природокористування:[Електронний ресурс]. Режим доступу: [<http://pidruchniki.ws/>]
3. Данилишин Б.М. Економіка природокористування / Б.М. Данилишин, М.А. Хвесик, В.А. Голян. – К.: Кондор, 2010. – 465 с.

